

faktisk ganske snart på vej ind i det næste årtusind.

I spørgsmålet, om det er rimeligt at nedsætte refusionsprocenten, tager hr. Villy Søvnald udgangspunkt i tal, og det er måske meget illustrerende for forskellen mellem SF og Det Radikale Venstre.

Det er ikke så meget tallet, som er interessant, om, hvorvidt vi er nede på det halve af, hvad vi var tidligere. Det er spørgsmålet om, hvad det er for nogle mennesker, som vi har med at gøre. Hvad er det for nogle tilbud, vi giver dem?

Derfor – for nu at argumentere på den måde, som hr. Villy Søvnald ynder – vil jeg hellere vende det om og sige: Der er ifølge de undersøgelser, som foreligger, kun ca. 20 pct. af dem, som ender på førtidspension, som er blevet tilbudt en ordentlig revalidering. Det tal synes vi til gengæld helt oplagt er for lavt, og det mener vi at det her forslag kan være med til at ændre på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var dog en underlig bagvendt argumentation. Det argument, at man ikke synes, der bliver revalideret tilstrækkeligt, er da ikke et argument for at tage mennesker, det gør ondt på, som gidsler.

Det er jo det, man gør med det her forslag. Man tager mennesker som gidsler, for når kommunerne fremover skal betale to tredjedele af udgiften, så ved hr. Anders Samuelsen formentlig godt, hvordan det virker i den virkelige verden, nemlig sådan, at i alle de sager, der ligger på vippen, bliver det et afslag på pension.

Det er jo derfor, man laver det her. Det er den erklærede hensigt med det, og det betyder, at nogle mennesker, der har så ondt – og jeg godt kunne unde hr. Anders Samuelsen at få nogle af de sager, vi andre får – fremover vil få afslag.

Når jeg henviste til yuppietiden, var det ikke, fordi jeg ikke er meget opmærksom på, at vi er i 1990'erne, endda i slutningen af dem, men fordi den tidsånd, man har ladet sig forme af, er afgørende.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Det er også netop afkortelsen af refusionen til kommunerne, vi er bange for i Dansk Folkeparti.

I dag har vi nogle, der søger førtidspension, som desværre bliver kostet rundt fra den ene til

den anden, fra speciallæge til speciallæge og bliver mistænkeliggjort af kommunerne.

Vi er lidt bange for, at kommunerne nu vil begynde at hanke lidt mere op i de virkelig syge mennesker. Vi erkender, at der op igennem 1980'erne mange steder er blevet tilkendt pensioner på samlebånd. Det var mennesker, som kommunerne skulle have ud af arbejdsløshedsstatistikkerne.

Men nu er man altså havnet i den modsatte grøft, og jeg er bange for, at vi kommer for langt ned i mudderet.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil godt sige, at det var faktisk meget bevidst, at jeg argumenterede bagvendt, hvis man kan sige det på den måde, for i stedet for – igen i modsætning til SF – udelukkende at tage udgangspunkt i folks begrænsninger mener jeg, at vi skal lære hinanden at tage udgangspunkt i folks muligheder og se på, hvad vi kan gøre for at give dem nogle ordentlige muligheder.

Og igen: Hvad er det, vi fra det offentlige side skal fjerne os fra? Vi skal fjerne os fra kassetænkningen, den kassetænkning, som de tal, hr. Villy Søvnald også startede med at nævne, heldigvis viser, vi er et godt stykke på vej væk fra. Vi kan gøre det endnu bedre, og derfor mener jeg, at det her forslag er helt fint i tråd og i forlængelse med det forslag, som vi har behandlet lidt tidligere på dagen, nemlig forsøget på at give folk nogle ordentlige muligheder i stedet for at låse dem fast i nogle systemer.

Jeg skal så lige erindre om, at det faktisk kun er et halvt år siden, jeg kom fra virkeligheden, mens hr. Villy Søvnald dog har siddet herinde lidt længere tid.

Hvis der er nogen, der kommer i klemme, så er det dér, vi skal sætte ind og ændre ude i systemerne. Det skal man ikke gøre via generelle ordninger ved f.eks. at ændre refusionssatsen til 75. Vi mener ikke, det er den måde, man redder nogen på. Man skal også ud og have fat i de folk, som behandler, og få klargjort, hvad det er for nogle kriterier, de tildeler efter.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, undskyld igen. Men jeg synes faktisk, det er den helt vigtige diskussion for overhovedet at forstå det her.

Det nye i dansk socialpolitik er, at man lovgiver ud fra nogle intentioner, nogle fornem-